

UVODNI BIBLIJSKI REDCI

Treće tromjesečje 2024.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama i u malim skupinama, riječi su Duha proroštva iz knjige Ellen G. White, *Upoznajmo Krista, Znaci vremena*, Zagreb 2018.

Neka ove nadahnute i poučne misli, uz nekoliko prethodnih riječi pozdrava i dobrodošlice, posluže kao uvod u bogoslužje.

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2024.
Za internu uporabu

6. srpnja 2024.

Najunosniji ulog

“Hvalit ću te što sam strahovito čudesno sazdan; čudesna su djela tvoja i duša moja dobro to zna.” (Psalam 139,14 — Varaždinska Biblija)

Dana nam je samo jedna prilika za život ovdje i svatko bi trebao postaviti pitanje: Kako mogu uložiti svoj život da od nje-ga dobijem najveću korist? Život je vrijedan samo ako radimo za dobrobit naših bližnjih i radi Božje slave. Savjesno njegova-nje sposobnosti kojima nas je Stvoritelj obdario bit će nam od koristi i ovdje i u vječnom životu u svijetu koji će doći.

Vrijeme koje je uloženo u razumno uspostavljanje i očuva-nje tjelesnog i duševnog zdravlja dobro je uloženo. ... Lako je izgubiti zdravlje, ali ga je teško povratiti.

Mi ne smijemo sebi dopustiti da unazadimo ili osiromašimo nijednu funkciju uma ili tijela prekomjernim radom ili zloupotrebom bilo kojeg dijela živog organizma. Ako ovo činimo, mo-ramo trpjeti posljedice. Naša je prva dužnost prema Bogu i bli-žnjima da razvijamo sve svoje mogućnosti. Svaka sposobnost ko-jom nas je Stvoritelj obdario treba se razvijati do najvišeg stu-pnja savršenstva kako bismo mogli učiniti najviše dobra za koje smo sposobni. Potrebna nam je Kristova milost da bismo razvijali i pročistili um; ovo će nam omogućiti da vidimo i popravimo svoje nedostatke i da poboljšamo ono što je najbolje u našem karakteru. Ovaj posao, koji obavljamo radi sebe u sili Isusovog imena, bit će od veće koristi društvu nego bilo koja propovijed koju bismo mogli propovijedati. Utjecaj dobro uravnoteženog, dobro uređenog života od neprocjenjive je vrijednosti. ...

Malo je onih koji žele razumjeti koliko njihove navike u pre-hrani utječu na njihovo zdravlje, karakter, korisnost u ovom svi-jetu i njihovu vječnu sudbinu. Appetit uvijek treba biti podređen moralnim i intelektualnim organima. Tijelo treba biti sluga umu, a ne um tijelu. Svi bi se trebali obrazovati o svojem tjelesnom zdravlju kako bi s psalmistom mogli uskliknuti: “Hvalim te što sam divno sazdan.” (*Review and Herald*, 23. rujna 1894.)

13. srpnja 2024.

Povjereni kapital

“Tada im reče Isus: Još je malo vremena svjetlo među vama. Hodite dok imate svjetlo, da vas ne bi osvojila tama! Tko ide u tami, ne zna kamo ide.” (Ivan 12,35)

Ovo je upozorenje dano vama koji tvrdite da vjerujete u istinu: “Još je malo vremena svjetlo među vama.” Pozivamo vas da razmišljate o tome koliko je kratak ljudski život, koliko brzo vrijeme prolazi. Zlatne prilike i prednosti nalaze nam se nadohvat ruke. Obilna, sveobuhvatna Božja milost čeka da zatražite njezino najveće blago. Spasitelj želi izliti svoje blagoslove i pitanje samo glasi: Hoćete li ih prihvatiti? Dani su nam bogati blagoslovi i svjetlo svijetli na razne načine; ali ovo svjetlo nema vrijednosti za one koji ga ne cijene, koji ga ne prihvaćaju i ne odgovaraju na njega, ili, pošto su ga primili, ne prenose to svjetlo drugima.

Svoj život, dušu, snagu, sposobnosti, snage uma i tijela trebali biste promatrati kao kapital koji vam je povjeren da bi se za Gospodina usavršio tijekom vašeg života. Trebali biste stajati na mjestu koje vam je dodijeljeno u Božjoj velikoj vojsci, raditi na Njegovom planu u spašavanju vaše vlastite duše i duša svih ostalih. Ovo možete učiniti tako što ćete živjeti dosljednim kršćanskim životom, što ćete uložiti najveći napor, što ćete učiti u Kristovoj školi Njegove putove i pokoriti svoju volju i način života Kristovoj volji i načinu života. ...

Kršćanin treba živjeti životom koji je potpuno drugačiji od ostalih u svijetu. Ljudi u svijetu vole život jeftine kvalitete. On nije u skladu s duhovnim životom. Samo onaj koji ima Božju ljubav, ima život; ima ga samo onaj čija je nada usmjerena ne na ovaj svijet, nego na Krista, veliku nadu. ...

“Tko ima Sina, ima život; tko nema Sina Božjega, nema života.” (1. Ivanova 5,12) Oni koji vjeruju u Krista nalaze pokretačku snagu za oblikovanje svojega karaktera prema Onome u koga vjeruju. “Sami sebe ispitajte da li ste u vjeri! Sami sebe istražitel!” (2. Korinćanima 13,5) (*The Youth’s Instructor*, 10. siječnja 1895.)

20. srpnja 2024.

Život koristan Bogu

“Sve koji se mojim zovu imenom, i koje sam na svoju slavu stvorio koje sam sazdao i načinio.” (Izaija 43,7)

Naš život pripada Gospodinu i dan nam je uz odgovornost koju mi ne razumijemo u potpunosti. Niti samoljublja toliko su utkane u tkivo da to vrijeđa Boga.

Nakon što je stekao golemi utjecaj kod vladara na čijem je dvoru živio i kod svojih sunarodnjaka u Jeruzalemu, umjesto da je slavu pripisao svojim izuzetnim karakternim vrlinama, svojoj neuobičajenoj prilagodljivosti i energiji, Nehemija je stvari prikazao onakvima kakve jesu. Izjavio je da svoj uspjeh pripisuje dobroj Božjoj ruci koja ga je vodila. Cijenio je činjenicu da je Bog bio njegov čuvar na svim mjestima gdje je vršio utjecaj. Za svaku karakternu crtu koja mu je pomogla da stekne utjecaj, on je slavio Božju silu koja je djelovala. ...

Mi moramo shvatiti da je svaki utjecaj dragocjeni talenat koji trebamo iskoristi za Boga. ... Mi moramo cijeniti svaku sposobnost koju posjedujemo, jer je ona pozajmljeni kapital koji treba umnožiti Bogu na slavu. ... Ljudi se stalno nalaze u kušnji da počnu misliti kako je svaki utjecaj koji su stekli rezultat nečega vrijednog što imaju u sebi. Gospodin ne radi s takvima, jer On nijednom ljudskom biću neće dati slavu koja pripada Njegovom imenu. ... Svojim predstavnikom On čini poniznog, vjernog slugu koji neće uzdizati sebe i o sebi misliti više nego što bi trebao. Život takve osobe bit će posvećen Bogu kao živa žrtva, i takav život On će prihvatiti, koristiti i održavati. On čovjeku udjeljuje svoju mudrost da bi se ta mudrost koristila za Njega. On se objavljuje preko posvećenog, poniznog radnika. ...

Prema svakoj povjerenj sposobnosti ophodite se kao prema svetom blagu kojim se drugima prenosi znanje i milost koju ste primili. Na ovaj način ispunit ćete svrhu za koju vam ih je Bog dao. Gospodin zahtijeva od nas da se sklonimo iza Isusa Krista i da damo svu slavu Bogu. (*Letter 83, 1898.*)

27. srpnja 2024.

Vodič i prijatelj

“Spomeni se dana pradavnih, promotri godine od naraštaja do naraštaja. Oca svoga pitaj, i poučit će te, pitaj starije, pa će ti kazati.” (Ponovljeni zakon 32,7)

Život je kao putovanje. Smjenjuju se oluje i sunce, ali uvijek imajmo na umu da se približavamo dugo očekivanom Nebu. Uskoro će iza nas biti sve oluje i kušnje. Naša je sadašnja dužnost da slušamo glas: “Uzmite jaram moj na se i učite od mene, jer sam krotka i ponizna srca. Tako ćete naći pokoj svojim dušama.” (Matej 11,29) Mi svakog dana trebamo prihvaćati ovaj poziv. Prošlost je zabilježena u knjizi. Mi ne možemo izbrisati zapise o nama, ali možemo naučiti mnogo ako tako odlučimo. Prošlost nas treba poučiti. Ako nam prošlost postane vodič, može nam biti prijatelj. Kada se prisjetimo što u prošlosti nije bilo primjereno, to će nas naučiti da ne ponavljamo isto. Nemojmo dopustiti da se u budućnosti pojavi išta zbog čega ćemo se poslije kajati. Sada možemo izbjeći da se pojavi nešto loše. Svakim danom koji proživimo mi stvaramo svoju povijest. Danas je naše, jučer ne možemo popraviti niti njime upravljati. Stoga danas ne žalostimo Božjeg Duha, jer sutra nećemo moći ponovno proživjeti ovaj dan; tada će on već biti jučer. ...

Isus Krist ima obilje pomoći i milosti za one koji ih cijene. Gospodin je naš pomoćnik; kod Njega je oprost. Samo On može izbrisati grijeh iz prošlosti. On može ojačati um. Ako na prošlost više ne gledamo kao na neprijatelja nego nešto što nas može upozoriti na mjesta kojima ne smijemo prilaziti, ona će se pokazati kao pravi prijatelj. ... Hoćemo li prihvatiti dobro i cijiniti ga, a odbaciti zlo? Hoćemo li ponizno hodati s Bogom? ... Ne smijemo pokleknuti niti se obeshrabriti; tada će naš sadašnji posao, nad kojim gubimo vlast, biti naša plaća. ... Pred nama je kratko razdoblje u kojem možemo raditi. Ne trebamo se brinuti. ... Mi imamo posao koji treba obaviti; obavljajmo ga tako kao da nas gleda čitav svemir. Ne trebamo klonuti i posrtati u nevjerovanju. Bog želi da gledamo u Njega kao da nam je On dovoljan i da budemo potpuni u Njemu. (*Letter 66, 1898.*)

3. kolovoza 2024.

Ispunjavanje životnih obveza

“Ni jedan od vas ne živi samom sebi i ni jedan ne umire samom sebi.” (Rimljanima 14,7)

Zapitajte se: “Kakav je moj život u odnosu prema Bogu i u odnosu prema mojim bližnjima?” Nitko ne živi sam za sebe. Ni jedan život ne odvija se na ničijem tlu. Naše razumijevanje života može biti pod utjecajem neprijatelja svega što je pravedno tako da ne shvaćamo njegovu dugoročnu važnost, ali ... mi ne možemo odbaciti svoje odgovornosti i živjeti bez razmišljanja o budućnosti i vječnom životu, a i dalje vršiti svoju dužnost prema Bogu i bližnjima. Svatko je dio velike mreže čovječanstva i svatko od nas vrši dalekosežan utjecaj. Mi ne možemo ispuniti obveze koje su nam dane oslanjajući se samo na svoju snagu. Nama je potrebna božanska pomoć u ispunjavanju odgovornosti kako bi se naš utjecaj mogao uskladiti s Kristovim.

Sve svoje talente u obliku vremena, sposobnosti i utjecaja podario nam je Bog, i oni Mu trebaju biti vraćeni u dragovoljnoj službi. Veliki cilj života koji nam je Bog dao nije osiguravanje privremenih probitaka, nego vječnih prednosti u nebeskom kraljevstvu. Gospodin je kupio sve nas dragocjenom Kristovom krvlju i najgora vrsta krađe jest uskraćivanje Bogu onoga što je Njegovo. (*The Youth's Instructor*, 13. rujna 1894.)

Naš život nikad nije bio naš i nikad neće biti. Važno pitanje za nas glasi: Je li naš život isprepleten s Isusovim? ... Mi ćemo doći na sud zbog samog ozračja koje okružuje dušu, jer je ono ključno i utječe na duše za dobro ili za zlo. ...

Ako ste povezani s Bogom, ako Ga se bojite, ljubite Ga, poslušni ste Mu i dajete svijetu živi primjer kakav bi trebao biti kršćanski život, vi ćete ispuniti svoju obvezu prema Bogu i bližnjima. U svojem životu trebate pokazati što znači ljubiti Boga svim svojim srcem i bližnjega kao samoga sebe. Ako ste povezani s Bogom mudrosti i ljubavi, pokazat ćete svijetu činjenicu da ne živite za ovaj svijet, nego za onaj koji nije prolazan, već vječan. (*The Youth's Instructor*, 21. lipnja 1894.)

10. kolovoza 2024.

Najveći cilj

“Nastojte sebi pribaviti ne propadljivu hranu, već hranu koja ima trajnost za život vječni i koju će vam dati Sin Čovječji, jer njega za to ovlasti Bog Otac.” (Ivan 6,27)

Mi ne možemo reći ambicioznom čovjeku da mora prestati biti ambiciozan ako želi postati kršćanin. Bog pred njega stavlja najviši cilj prema kojem može usmjeriti svoju ambiciju — besprijeckornu bijelu odjeću, krunu ispunjenu draguljima, žezlo, prijestolje slave i čast koja je neprolazna kao i samo Jahvino prijestolje. Svi dijelovi karaktera koji mu pomažu da postane uspješan i poštovan u svijetu — nezaustavljiva želja za nekim većim dobrom, nesalomljiva volja, iscrpljujući rad, neprekidna ustrajnost — ne trebaju biti potisnuti. Oni trebaju ostati i Božjom milošću koja se prima u srce, biti usmjereni na drugu stranu. Ove vrijedne odlike karaktera mogu se primjenjivati u postizanju ciljeva koji su toliko uzvišeniji i časniji od svjetovnih težnji koliko je Nebo više od Zemlje.

Isus nudi bijelu odjeću, krunu slave koja je bogatija od bilo koje koja je ikada ukrašavala čelo nekog vladara i titule veće od počasti kneževa. Plaća za život posvećen Kristovoj službi nadilazi sve što ljudska mašta može obuhvatiti. Krist ne poziva ljude da napuste svoju revnost, želju za vrsnoćom i savršenstvom, nego ih upućuje da ne traže prolazno blago ili prolaznu čast, nego ono što je trajno. ...

Bog je zadovoljan kad oni koji teže za vječnim životom ciljaju visoko. Postojat će snažne kušnje da se udovoljava prirodnim crtama karaktera time što ćemo postati mudri prema svjetovnim mjerilima, manipulatori, sebično ambiciozni, zgrčuci bogatstvo tako da zanemarimo spasenje koje ima mnogo veću vrijednost. Ali svako odolijevanje kušnji neprocjenjiva je pobjeda zadobivena u pokoravanju sebe samog; to usmjerava naše sposobnosti k služenju Isusu i produbljuje vjeru, nadu, strpljenje i podnošenje. ... Uz Isusovu pomoć postavimo si kao cilj krunu prepunu zvijezda. (*Review and Herald*, 25. listopada 1881.)

17. kolovoza 2024.

Sjetva i žetva

“Ne varajte se: Bog se ne da ismjevivati! Što tko sije, to će i žeti: tko sije u svoje tijelo, iz tijela će žeti propast, a tko sije u duh, iz duha će žeti život vječni.” (Galaćanima 6,7.8)

Što znači sijati u tijelo? To znači slijediti želje i nagone koji su prirodni našem srcu. Kakvo god bilo naše zanimanje, ako služimo sebi umjesto Bogu, mi sijemo u tijelo. Kršćanski život je život samoodricanja i nošenja križa. Mi trebamo podnositi teškoće kao dobri vojnici Isusa Krista. ... Ne možemo se pitati: “Što je za naše zadovoljstvo?”, nego samo: “Koja nam je zapovijed upućena?” Nitko ne gleda na život vojnika kao na život ugađanja sebi i zadovoljstva. Mi smo danas na bojnom polju i dvije velike sile stalno se natječu za mjesto gospodara. ...

Što vi sijete u svojem svakidašnjem životu? Sijete li u tijelo? Mislite li samo na svoje zadovoljstvo, svoju udobnost? Sijete li ponositost, taštinu i ambicije? ... Preklinjem vas da sijete u Duhu. Svaka kušnja kojoj odolite dat će vam silu da sijete u Duhu kada drugi put dođe vrijeme kušnje. (*Review and Herald*, 5. svibnja 1891.)

Ako sijete vjeru i zalijevate je poslušnošću Kristu, vi ćete požeti vjeru i silu za buduću poslušnost. Ako ste blagoslov drugima, Bog će vas blagosloviti. ... Radost koju dajemo drugima vratit će se nama, jer kako sijemo, tako ćemo i požeti.

Dano je mnoštvo rješenja da svi koji žele živjeti pobožnim životom imaju milost i snagu u Isusu, našem božanskom Otкупitelju. Kršćanski život ne treba biti pun tereta i briga, iako se križ mora uzeti i breme ponijeti; jer Božji sluge trebaju crpiti mir i snagu iz Izvora snage i čineći tako, pronaći će život pun sreće i mira. ... Cjelokupno biće mora se posvetiti Bogu jer naš dragocjeni Spasitelj nikad ne boravi u podijeljenom srcu. Naše sklonosti i želje moraju biti pod nadzorom Božjeg Duha i tada ćemo primiti snagu za dobru borbu vjere. Svakog dana trebali bismo pitati: Koju je zapovijed izdao Kapetan? (*Isto*)

24. kolovoza 2024.

Život s kojim se ne treba igrati

***“Prema tome, svaki će od nas dati Bogu račun sam za se.”
(Rimljanima 14,12)***

Kao bića koja je Bog blagoslovio razumom, umom i prosuđivanjem, svi mi trebamo priznati svoju odgovornost prema Bogu. Život koji nam je On dao sveta je odgovornost i ne treba se igrati ni s jednim trenutkom, jer ćemo se ponovno susresti s njim u zapisima na sudu. U nebeskim knjigama naš je život točno prikazan kao na fotografiji. Ne samo da smo odgovorni za ono što smo učinili, nego i za ono što smo ostavili nedovršeno. Mi smo odgovorni za naš nerazvijeni karakter, neiskorištene prilike. ...

Ljubav prema sebičnom ljenčarenju, ljubav prema zadovoljstvu, samopouzdanje i samouzvisivanje sprečavaju nas da naučimo dragocjene životne pouke u Kristovoj školi. Dužnost je kršćanina da ne dopusti sredini i okolnostima da ga oblikuju, nego da živi iznad okolnosti oblikujući svoj karakter prema božanskom Uzoru. On treba biti vjeran na svakom mjestu. On treba vjerno vršiti svoju dužnost koristeći se prilikama koje mu daje Bog, čineći najviše što može sa svojim sposobnostima. ...

Ako prebivate u Kristu učeći u Njegovoj školi, nećete biti nepristojni, neiskreni ili nevjerni. Kristov križ u korijenu siječe sve nečiste strasti i djela. Bez obzira na narav vašeg posla, vi ćete u svoj rad unositi Kristova načela i poistovjetiti se sa zadatkom koji vam je povjeren. Vaš cilj bit će usklađen s ciljem vašeg poslodavca. Ako ste plaćeni za vrijeme koje provedete na poslu, shvatit ćete da radno vrijeme nije vaše, nego da pripada onome tko vas plaća za njega. Ako ste nepažljivi i nemarni, trošite materijal, gubite vrijeme, niste vrijedni i marljivi, zabilježeni ste u nebeskim knjigama kao nevjerni sluga. ... Vjernost, ekonomičnost, skrbnost i temeljitost trebale bi opisivati svaki vaš rad. ... “Tko je vjeran u najmanjoj stvari, vjeran je i u velikoj. Tko je nevjeran u najmanjoj stvari, nevjeran je i u velikoj.” (Luka 16,10) (*Review and Herald*, 22. rujna 1891.)

31. kolovoza 2024.

Oblikovani prema Njegovom karakteru

“A mi svi, koji otkrivena lica odrazujemo kao ogledalo slavu Gospodnju, preobražavamo se u tu istu sliku, uvijek sve slavniju, jer dolazi od Gospodina, od Duha.” (2. Korinćanima 3,18)

Kada čovjek okrene lice od ljudskih nesavršenosti i gleda u Isusa, u njegovom karakteru počinje se zbivati božanska preobrazba. On usmjerava svoj pogled na Krista kao na ogledalo koje odražava Božju slavu, i gledajući on se mijenja u isto obličje, iz slave u slavu, kao od Gospodnjeg Duha. ...

Skrenite svoj pogled s nesavršenosti drugih i usmjerite ga čvrsto na Krista. S pokajničkim srcem proučavajte Njegov život i karakter. Ne samo što trebate biti više prosvijećeni, nego trebate i požuriti da biste mogli vidjeti svadbu koja je pred vama, jesti i piti tijelo i krv Božjeg Sina, Njegovu Riječ. Time što ćete okusiti dobru Riječ života hraneći se Kruhom života, moći ćete vidjeti silu svijeta koji treba doći i bit ćete obnovljeni u Kristu Isusu. Ako primite Njegove darove, vi ćete biti obnovljeni u svetost i Njegova milost proizvest će u vama rodove na slavu Bogu.

Duh Sveti otkriva Krista umu i vjera se hvata za Njega. Ako prihvatite Krista kao svojega osobnog Spasitelja, iskustveno ćete spoznati vrijednost velike žrtve koja je prinesena umjesto vas na golgotskom križu. Kristov Duh koji radi u srcu oblikuje ga na Njegovu sliku, jer Krist je uzor prema kojemu Duh radi. Službom svoje Riječi, svojom providnošću i radom na srcu Bog u duši ostavlja pečat sličnosti Kristu.

Vaša je prva zadaća imati Krista, a sljedeća otkriti Ga kao Jedinog koji može u potpunosti spasiti sve koji Mu dolaze. Služiti Gospodinu svim srcem znači štovati i veličati Njegovo ime tako što ćemo se baviti svetim stvarima i ispuniti um ključnim istinama koje su otkrivene u Njegovoj svetoj Riječi.

Dobrota, pokornost, blagost, strpljenje i ljubav odlike su Kristovog karaktera. Ako imate Kristov duh, vaš će se karakter oblikovati prema Njegovom karakteru. (*Letter 74, 1897.*)

7. rujna 2024.

Kako uživati na Nebu

“Tim nas je obdario skupocjenim i najvećim obećanim dobrima, da po njima, umaknuvši pokvarenosti koja je zbog opake požude u svijetu, postanete dionici božanske naravi.” (2. Petrova 1,4)

Razlog zbog kojeg nam Bog daje bogata obećanja zapisao je apostol Petar — da postanemo “dionici božanske naravi”. Zemaljske, tjelesne sklonosti moramo zamijeniti božanskim i nebeskim. Nebo za vas ili za mene neće biti raj ako naše sklonosti, naša razmišljanja i temperament nisu kristoliki. Čiste nebeske stanove koje je Krist otišao pripremiti za svoju djecu mogu cijeliti samo otkupljeni, jer su prikladni za njih unutaršnjim radom milosti u njihovim srcima.

Mogu vam opisati blaženstvo Neba, krune koje čekaju pobjednike, bijelu tkaninu Kristove pravednosti, pobjedničke palmine grančice i zlatne harfe. Ali sve to ne čini da Nebo mjestom blaženstva za bilo koga od nas. Ako imamo čist i svet karakter, bili bismo sretni bez svega toga jer bismo imali Isusa i Njegovu ljubav. Čistoća, nevinost i sličnost Kristovom karakteru bit će razlog zbog kojeg ćemo uživati na Nebu. Svaka pojedinost bit će ispravljena, sve će biti u skladu. Savršeno blaženstvo može prebivati samo u srcu u kojem je Krist vrhovni vladar.

Krist je došao na ovaj svijet umrijeti, Pravednik za nepravedne ... da bi mogao uzdići i oplemeniti muškarca i ženu i staviti na njih pečat svojega božanskog obličja. Zbog ovoga Njegov Duh uporno radi s nama da bismo imali snagu za napredovanje i savršenstvo duhovnog života. (*Letter 4, 1895.*)

Dok uzimamo udjela u božanskoj naravi, naslijeđene i stečene sklonosti k zlu odstranjuju se iz karaktera i mi postajemo živa sila za dobro. Stalno učeći od božanskog Učitelja, svakog dana uzimajući udjela u Njegovoj naravi, mi surađujemo s Bogom u nadvladavanju Sotoninih kušnji. Bog radi i čovjek radi, da bi čovjek mogao biti jedno s Kristom kao što je Krist jedno s Bogom. (*S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, str. 943*)

14. rujna 2024.

Rješenje za svaku poteškoću

“Kako li ćemo mi umaći zanemarimo li toliko spasenje? Spasenje o kojem je najprije počeo govoriti Gospodin, potvrdili nam ga oni koji su čuli.” (Hebrejima 2,3 — Varaždinska Biblija)

Božanski Autor spasenja nije ostavio ništa nedovršeno u planu; svaka njegova faza je savršena. Grijeh čitavog svijeta stavljen je na Isusa i Božanstvo je u Isusu dalo svoju najveću dragocjenost čovječanstvu koje pati da bi čitav svijet mogao dobiti oprost vjerom u Zamjenu. Ni najkrivlji se ne moraju plašiti da im Bog neće oprostiti, jer zbog učinkovitosti božanske žrtve kazna koja slijedi po Zakonu bit će povučena. Preko Krista grešnik se može vratiti savezu s Bogom.

Kako je plan otkupljenja divan u svojoj jednostavnosti i potpunosti! On ne samo što osigurava potpuni oprost grešniku, nego i obnovu prijestupnika praveći mu put kojim može biti prihvaćen kao Božji sin. Poslušnošću on može imati ljubav, mir i radost. Njegova vjera može ga ujediniti u njegovoj slabosti s Kristom, izvorom božanske snage, i zahvaljujući Kristovim zaslugama, on može steći Božje odobravanje jer je Krist zadovoljio zahtjeve Zakona i udijelio svoju pravednost duši koja se kaje i vjeruje. ...

Kakvu ljubav, kakvu divnu ljubav je pokazao Sin Božji! ... Krist uzima grešnika s najnižeg stupnja poniženja i čisti ga, mijenja i oplemenjuje. Kad gleda Isusa onakvog kakav jest, grešnik se mijenja i uzdiže do vrhunca dostojanstva, čak dotle da može sjesti s Kristom na Njegovo prijestolje.

Plan otkupljenja daje rješenje za svaku teškoću i za svaku potrebu duše. Da je manjkav na bilo koji način, grešnik bi mogao pronaći neki izgovor kojim bi se branio za zanemarivanje njegovih uvjeta, ali vječni Bog znao je svaku ljudsku potrebu i osigurao je mnoštvo zaliha da udovolje svakoj potrebi. ... Stoga, što će grešnik moći reći u veliki dan konačnog suda zašto nije obratio pozornost, najveću i najiskreniju, spasenju koje mu je bilo ponudeno? (*Review and Herald*, 10. ožujka 1891.)

21. rujna 2024.

Izvor svega svjetla

“Isus im ponovo progovori: ‘Ja sam svjetlo svijeta. Tko mene slijedi, sigurno neće ići po tami, nego će imati svjetlo koje vodi u život.’” (Ivan 8,12)

Isus iz Nazareta predstavio je sebe kao Svjetlo svijeta. Što vi mislite o Njemu? Koje mjesto On zauzima među svjetskim učiteljima? Za stotine, da, za tisuće ljudi smatra se da su bili veliki mislioci, mudri ljudi, koji su objavili svoje teorije i zaveli umove mnogih svojim intelektualnim i moralnim dostignućima. Ovi takozvani veliki ljudi koji su ostavili svijetu svoja razmišljanja o životu, smatraju se najmudrijim ljudima koji su postojali na svijetu. Ali oni se ne mogu uspoređivati s Kristom. Otkrivenje je postojalo prije nego što su nastala ljudska razmišljanja. Njihovo ograničeno znanje samo je rezultat promatranja zadivljujućih stvari koje se ističu u našem svijetu, a koje već postoje u nauku Krista, najvećeg od svih učitelja. Sve velike ideje koje čovjek može iznijeti, potječu od Krista. Svaki dragocjeni dragulj misli, svaki blistavi trenutak intelekta objavilo je Svjetlo svijeta.

...

Krist se ne ispričava kada objavljuje: “Ja sam Svjetlo svijeta.” U životu i nauku On je bio Evandelje, temelj svake čiste doktrine. Baš kao što je sunce u usporedbi s manjim svjetlima na nebu, takav je i Krist, Izvor svjetla, u usporedbi s učiteljima svojeg vremena. On je postojao prije svih njih i svijetleći kao sunčevo svjetlo, razlio je svoje prodorne, uveseljavajuće zrake po svijetu. ...

Mjereno ograničenim umovima, ljudi se nazivaju učenima i velikima, ali s njihovom nadmenom mudrošću, s njihovom znanošću i znanjem oni ne mogu spoznati Boga i Isusa Krista kojega je On poslao. ... Nijedan čovjek koji je ikada živio ili koji će ikada živjeti, ne može tvrditi da je nepogrešivi vodič, vrhovni objavitelj istine. Ljudi mogu težiti za najvećim znanjem, ali samo je Jedan “učitelj od Boga došao” koji je i dalje na višoj razini od njih. Nijedan ljudski učitelj nije Mu ravan. (*The Youth’s Instructor*, 16. rujna 1897.)

28. rujna 2024.

Kristovi sveobuhvatni blagoslovi

“Svjetlo istinito, koje rasvjetljuje svakoga čovjeka, dođe na ovaj svijet.” (Ivan 1,9)

Kristova milost nije ograničena na određeni broj ljudi. Poruku o milosti i oprostima koju je Krist donio s Neba trebali su svi čuti. Naš Spasitelj kaže: “Ja sam svjetlo svijeta.” (Ivan 8,12) Njegovi su blagoslovi sveobuhvatni, obuhvaćaju sve narode, kraljevstva, jezike i ljude. Krist je došao srušiti svaki zid podjele ... da bi svaki čovjek, bilo Židov ili neznabožac, mogao slobodno služiti i imati pristup Bogu. ...

Nebeski glasnici na razne načine aktivno komuniciraju sa svakim dijelom svijeta i kada čovjek zavapi Gospodinu čistim i iskrenim srcem, Bog je prikazan kako se nagnje sa svojega uzvišenog prijestolja. On sluša svaki čežnjivi vapaj i odgovara: “Tu sam.” On podiže uznemirene i potlačene. On izlijeva svoje blagoslove na zle kao i na dobre.

U svakoj pouci koju je Krist poučavao, tumačio je svoj vlastiti život. Božji sveti zakon bio je pobliže prikazan uz pomoć ovog živog predstavnika. On je bio objavitelj vječnog Uma. On nije izgovorio nijednu nesigurnu rečenicu ili misao, već samo čistu i svetu istinu. ... On poziva ljude da pobliže vide Boga u Njemu, vječnu ljubav koja je u Njemu izražena. (*The Youth's Instructor*, 28. srpnja 1897.)

Znanje o Bogu najdivnije je znanje koje čovjek može steći. Postoji mnogo mudrosti među svjetskim ljudima, ali čak ni sa svom njihovom mudročcu oni ne vide ljepotu i veličanstvo, pravednost i mudrost, dobrotu i svetost Stvoritelja svih svjetova. Gospodin hoda među ljudima tako što im sve osigurava, ali ne čuju se Njegovi svečani koraci, ne primjećuje se Njegova prisutnost, ne prepoznaje se Njegova ruka. Djelo Kristovih učenika treba sjati kao svjetlo prikazujući svijetu Božji karakter. Oni trebaju uhvatiti sve jače zrake svjetla iz Riječi Božje i usmjeriti ih prema ljudima koji su obavijeni tamom pogrešnog razumijevanja Boga. Kristovi slugi moraju ispravno predstavljati karakter Boga i Krista ljudima. (*Review and Herald*, 5. ožujka 1889.)

“Ljudi ne dolaze u zajednicu s Nebom tražeći neko sveto brdo ili hram. Vjera se ne smije ograničiti na vanjske oblike i obrede. Vjera koja dolazi od Boga jedina je vjera koja vodi k Bogu. Da bismo Mu pravilno služili, moramo biti rođeni od božanskog Duha. To će očistiti srce i obnoviti um, omogućavajući nam da bolje upoznamo i više volimo Boga. To će nam dati dragovoljnu poslušnost svim Njegovim zahtjevima. To je pravo bogoslužje. To je plod djelovanja Svetoga Duha. Svaku iskrenu molitvu Duh oblikuje i Bog prima takvu molitvu. Kad god duša čezne za Bogom, pokazuje se djelovanje Duha i Bog će se otkriti takvoj duši. Bog traži takve poštovatelje. On čeka da ih primi i da ih učini svojim sinovima i kćerima.”

(Ellen G. White, *Isusov život*, 139)

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com